

niedziela

głos z Torunia

NR 18 (750) • J • ROK LII • 3 V 2009 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Dobry Pasterz

W 4. niedzielę wielkanocną Kościół ukazuje Chrystusa, który powiedział: „Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają” (J 10, 14). Dobry Pasterz prowadzi po właściwych ścieżkach, a nawet przez ciemne doliny, zostawia stado, by szukać jednej zgubionej owieczki. Z miłością bierze ją na ramiona, by przenieść w najtrudniejszych momentach życia.

Chrystus jest również moim pasterzem, który oddał życie i zmartwychwstał, i jest bramą zbawienia. Szuka mnie wytrwale, troszczy się i wieździe mnie. Pozwala mi leżeć za zielonych pastwiskach, orzeźwia moją duszę, zastawia dla mnie stół, namaszcza mi głowę olejkami (por. Ps 23). On jest ze mną, dlatego „nie brak mi niczego” i zła się nie ulękę. „Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez wszystkie dni mego życia i zamieszkać w domu Pańskim na długie dni” (Ps 23, 6). Jako umiłowane dziecko Boże mam głosić miłość, triumf Miłosierdzia Bożego i z ufnością kroczyć szlakami, które dla mnie przygotował.

Dobry Pasterz posyła tych, którzy będą sprawować sakramenty i świadczyć o Jego miłości. Dlatego ta niedziela jest Światowym Dniem Modlitw o Powołania. W tych dniach módlmy się szczególnie, by Pan wyprawił nowych robotników na swoje żniwo, by działali w imieniu całego Kościoła, zanosili do Boga modlitwę, a przede wszystkim składali Ofiarę eucharystyczną (por. KKK, 1552); by czynili to na wzór Chrystusa, pamiętając, że „słusznie więc nazwał Pan opiekę nad owieczkami dowodem miłości względem Niego” (KKK, 1551).

Beata Pieczykura

Kustosz sanktuarium, ks. prał. Stanisław Majewski z koroną

W tym obrazie Jezus Miłosierny nawiedził wszystkie parafie i domy zakonne w diecezji

Przyjdź Królestwo Twoje

Ks. Dariusz Żurański

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego, 19 kwietnia, podczas Mszy św. o godz. 15, sprawowanej w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu, biskup toruński Andrzej Suski ukoronował znajdujący się tam obraz Jezusa Miłosiernego. Wizerunek ten został poświęcony na Watykanie przez Jana Pawła II w 2002 r. z okazji 10. rocznicy ustanowienia diecezji toruńskiej. W tym obrazie Jezus Miłosierny nawiedził wszystkie parafie i domy zakonne w diecezji, a na zakończenie peregrynacji umieszczony został w toruńskim kościele pw. Miłosierdzia Bożego i św. Siostry Faustyny. Kult związany z tym wizerunkiem sprawił, że miejsce to zostało podniesione do rangi diecezjalnego sanktuarium Bożego Miłosierdzia. W słowie pasterskim z okazji koronacji obrazu Pana Jezusa Miłosiernego w Toruniu biskup toruński Andrzej Suski napisał: „Jednym z tradycyjnych wyrazów kultu świętych wizerunków są ich koronacje, gest pobożności o głębokiej wymowie

religijnej. Nałożeniem korony na obraz Pana Jezusa Miłosiernego prosimy Boga – przyjdź Królestwo Twoje. Jezus Chrystus przybliży nam królestwo Bożego Miłosierdzia i wprowadza do niego tych, którzy czynią miłosierdzie. Dlatego koronowany wizerunek będzie stałym wezwaniem do czynów miłosierdzia, po myśli słów Zbawiciela: cokolwiek uczyniliście jednemu z tych... (por. Mt 25, 40)”.

Na początku uroczystości kustosz sanktuarium, ks. prał. Stanisław Majewski powitał zebranych na uroczystości: biskupa włocławskiego Wiesława Meringa, biskupa pomocniczego diecezji toruńskiej Józefa Szamockiego, przedstawicieli władz państwowych, samorządowych i miejskich oraz licznie przybyłych kapłanów, siostry zakonne i wiernych świeckich. W krótkich słowach przedstawił początki parafii i sanktuarium.

W homilii podczas uroczystości koronacyjnej bp Andrzej Suski przypomniał, że prawda o Bogu Miłosiernym należy do istoty naszej wiary.

– Boża miłość nigdy człowieka nie opuści, bo jest wierna i bezinteresowna. W Niedzielę Bożego Miłosierdzia Bóg wlewa w serce człowieka dar pokoju. Ten pokój naruszają nasze grzechy. Ludzkie serce jest niespokojne. Pokój na nowo może wnieść Bóg. Bez pokonania grzechu w sercu człowieka nie będzie pokoju – mówił Ksiądz Biskup. – Dla jego przywrócenia Bóg ustanowił posługę jednania. Drugim darem jest dar ufności. Jezus Zmartwychwstały budzi w nas ufność. Znowu coś nie wyszło, kłopoty rodzinne, dawny grzech aborcji. Jak z tym żyć? Czy takie życie ma sens? Jak zacząć nowe życie? Tutaj potrzebna jest wiara zawierająca całkowicie Chrystusowi – kontynuował Ksiądz Biskup. Ta koronacja – podkreślił Biskup Andrzej – jest prośbą: przyjdź Królestwo Twoje Panie... Jest wołaniem o miłość, która cierpliwa jest, łaskawa... Wołaniem o miłość miłosierdną. O taką miłość woła Polska. Wołają politycy,

dokończenie na str. V

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej ma nowe władze diecezjalne

Delegaci Walnego Zgromadzenia Stowarzyszenia Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej wybrali 14 marca nowe władze diecezjalne Stowarzyszenia. Na mocy Statutu będą sprawować obowiązki przez okres 3 lat. Zarząd Diecezjalny SRK DT 9. kadencji liczy 10 osób. Prezesem Stowarzyszenia został wybrany (w tajnym głosowaniu) Waldemar Furmanek, pozostali jego członkowie to: Bogdan Major – wiceprezes, Hanna Kosińska – wiceprezes, Mirosława Markowska – skarbnik, Maria Olszewska – sekretarz, Krzysztof Kisielewski – sekretarz, Piotr Jaskulski, Adam Amroziewicz, Małgorzata Dykier i Marek Czepek – członkowie Zarządu.

Do Komisji Rewizyjnej kandydowali: Andrzej Jeziorski – przewodniczący, Krzysztof Kosiński i Katarzyna Gerc, a do Komisji Pojednawczo-Dyscyplinarnej: Edmund Hędzielek – przewodniczący, Janina Kulik i Jadwiga Konieczna.

Podczas zgromadzenia wystąpienia delegatów sprowadziły się głównie do dyskusji nad sprawozdaniami z 3-letniej kadencji ustępującego Zarządu Diecezjalnego oraz Zarządów Oddziałów Rejonowych. Dyskusja zakończyła się jednogłośnie przyjęciem uchwały o udzielenie absolutorium dla ustępującego Zarządu Diecezjalnego SRK DT.

Przedstawiciele Zarządu Diecezjalnego Stowarzyszenia uczestniczyli corocznie w Pielgrzymce Rodzin na Jasną Górę, współuczestniczyli z rodzinami w uroczystościach rocznicowych poświęconych Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II, w święcie patronalnym bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego i uroczystości odsłonięcia pomnika bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego oraz kapłanów męczenników, w obchodach 15-lecia diecezji toruńskiej, ofiarując replikę kwatery „Adoracja Dzieciątka” z późnogotyckiego ołtarza kościoła parafialnego w miejscowości Chichy koło Szprotawy, każdego roku składali pasterzom Kościoła toruńskiego i Asystentowi Diecezjalnemu Stowarzyszenia okolicznościowe życzenia imieninowe i świąteczne. W okresie bożonarodzeniowym byli organizatorami i uczestnikami spotkań opłatkowych dla członków SRK DT oraz brali udział w rodzinnym kołędowaniu przy żłóbku na Starym Rynku i w Ratuszu. Przedstawiciele Zarządu Diecezjalnego: prezes – Waław Bała, wiceprezes – Bogdan Major, członek – Marek Czepek zasiadają w komisjach synodalnych i uczestniczą w pracach I Synodu Diecezji Toruńskiej. Zarząd Diecezjalny ma też swoje przedstawicielstwo w Diecezjalnej Radzie Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich.

Z okazji przypadającego w 2007 r. 15-lecia SRK DT Zarząd Diecezjalny zorganizował w toruńskim Ratuszu Staromiejskim sympozjum, w którym uczestniczył bp Andrzej Suski, asystenci kościelni stowarzyszeń, a także przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich, środowisk naukowych, przedstawiciele ruchów i wspólnot katolickich oraz liczni członkowie SRK z całej diecezji toruńskiej. Z tej też okazji została wydana druga monografia Stowarzyszenia, opisująca jego działalność w latach 2002-2007.

Podczas trzyletniej kadencji członkowie Zarządu Diecezjalnego byli organizatorami i uczestnikami śpiewania pieśni patriotycznych w amfiteatrze Muzeum Etnograficznego, brali udział w uroczystościach religijno-państwowych w Święto Niepodległości, dzień powrotu Torunia do Macierzy, apelu poległych na toruńskiej Barbarce. Prezes Zarządu Diecezjalnego Waław Bała uczestniczył w spotkaniach Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rodzin Katolickich, podczas których omawiano sprawy pozyskiwania środków na działalność Stowarzyszenia z funduszy unijnych i pozarządowych oraz

Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Rodzin Katolickich Diecezji Toruńskiej

kwestię udziału stowarzyszeń w wyborach samorządowych. Wiceprezes Zarządu Diecezjalnego Hanna Kosińska z ramienia Stowarzyszenia uczestniczyła w pracach powołanej przez Prezydenta Miasta Torunia, Toruńskiej Rady Organizacji Pozarządowych (TROP) oraz zespołu roboczego ds. polityki społecznej, zdrowia i osób niepełnosprawnych, przez 4 lata sprawowała funkcję sekretarza w toruńskiej Radzie Okręgu nr 11 – Chełmińskie, była członkiem komisji konkursowej do oceny projektów zgłoszonych w konkursie na realizację zadań z zakresu ochrony i promocji zdrowia oraz działań na rzecz osób niepełnosprawnych.

Walne Zgromadzenie Delegatów poprzedziła Msza św., której przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. prał. Józef Nowakowski, diecezjalny asystent kościelny Stowarzyszenia. W homilii nawiązał do posłannictwa Stowarzyszenia na rzecz rodziny, która w obecnym układzie polityczno-gospodarczym kraju i świata przeżywa kryzys duchowy, moralny, intelektualny, egzystencjalny. Program pracy SRK DT powinien być skierowany przede wszystkim na organizowanie w parafiach jeden raz w miesiącu spotkań na Eucharystii, poprzedzonych apostolstwem modlitwy w intencji rodzin, rozważaniem Pisma Świętego, rewizją własnego życia i dzieleniem się świadectwem wiary. Ksiądz Prałat podkreślił także, że tradycją powinno stać się organizowanie w święto Świętej Rodziny parafialnych uroczystości dla małżeństw obchodzących jubileusze, kwestowanie na Fundusz Obrony Życia, pielgrzymowanie małżeństw i rodzin do sanktuarium bł. Stefana Wincentego Frelichowskiego, udział w Ogólnopolskiej Pielgrzymce Małżeństw i Rodzin na Jasną Górę. Misja Stowarzyszenia wpisuje się w obecny program duszpasterski Kościoła w Polsce pn. „Otoczmy troską życie”, którego celem jest troska o szeroko rozumiane wszystkie formy życia człowieka, które wyszły z rąk Stwórcy.

Delegaci Stowarzyszenia podjęli uchwałę programową zobowiązującą poszczególne zarządy i członków Stowarzyszenia do sporządzenia bazy adresów elektronicznych członków zarządów, w celu sprawnego obiegu informacji, oraz uchwałę dotyczącą wprowadzenia zmian do Statutu Stowarzyszenia, pozostawiając Zarządowi Diecezjalnemu SRK DT kompetencje zatwierdzania regulaminów pracy poszczególnych władz Stowarzyszenia.

Na zakończenie obrad odśpiewano pieśń „Błękitne rozwinięty sztandary”, która jest hymnem SRK DT.

Hanna Kosińska

JEDNYM ZDANIEM

ZAPRASZAMY

Wiosenne spotkanie Diecezjalnej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich odbędzie się 9 maja o godz. 10 w Centrum Dialogu Społecznego przy ul. Łaziennej 22 w Toruniu. Odpowiedzialnych za ruchy i stowarzyszenia działające na terenie diecezji toruńskiej zaprasza się do wzięcia udziału w spotkaniu.

NAPEŁNIENI DUCHEM ŚWIĘTYM

15 kwietnia uczniowie klas trzecich gimnazjum z parafii pw. św. Wojciecha w Lidzbarku przeżyli doniosłą uroczystość. W czasie Mszy św. sprawowanej pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego, w asyście proboszcza, ks. kan. Mariana Kruszony oraz ks. kan. Mariana Wiśniewskiego, 47 młodych ludzi przyjmując sakrament bierzmowania, zostało naznaczonych niezatartym znakiem Ducha Świętego.

MSZA ŚW. DLA GŁUCHONIEMYCH

W sobotę, 25 kwietnia w parafii pw. św. Antoniego w Toruniu o godz. 9.30 ks. Dariusz Żurański sprawował Mszę św. w języku migowym dla osób głuchoniemych z Torunia i okolic. Po Mszy św. odbyło się spotkanie w salce parafialnej.

DUSZPASTERSTWO PIELGRZYMKOWE ZAPRASZA

Na rok 2009 zostały już zaplanowane następujące pielgrzymki: 29 maja – 5 czerwca – Medjugorie; 23 czerwca – 2 lipca – Włochy; 7-16 sierpnia – Włochy; 24-28 sierpnia – Wilno, Troki, Góra Krzyży; 21 września – 1 października – USA.

Oferta pielgrzymek na bieżąco dostępna jest na stronie internetowej Duszpasterstwa, pod adresem: www.dpdt.diecezja-torun.pl Bliższe informacje i zapisy w biurze przy ul. Św. Antoniego 4 w Toruniu (Wrzosey), tel. (056) 655 62 78 lub 654 56 34, e-mail: womis@diecezja.torun.pl biuro czynne jest od poniedziałku do piątku od godz. 16 do 18.

Oprac. ks. Dariusz Żurański

Zaproszenie na XXV Świętojański Festiwal Organowy

Kantor katedralny przy współudziale Kurii Diecezjalnej Toruńskiej ma zaszczyt zaprosić na XXV Świętojański Festiwal Organowy dedykowany Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Festiwal odbędzie się w Toruniu, Grudziądzu, Nowym Mieście Lubawskim i Chełmnie od 10 maja do 28 czerwca br. Patronat nad XXV Świętojańskim Festiwalem Organowym objęli: bp Andrzej Suski, prezydent Torunia Michał Zaleski i marszałek województwa kujawsko-pomorskiego Piotr Całbecki. Więcej informacji na temat Festiwalu znajduje się na stronie internetowej www.organy.diecezja.torun.pl/

Kalendarz koncertów w ramach

XXV Świętojańskiego Festiwalu Organowego

10 maja – niedziela, godz. 19 – Koncert inauguracyjny – kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski w Toruniu (Rubinkowo I)

Andrzej Chorościński (Warszawa) – organy

Michał Chorościński – poezja Jana Pawła II

Schola Gregoriańska WSD w Toruniu

Ks. Mariusz Klimek – dyrygent, kantor

Toruńska Orkiestra Symfoniczna

Piotr Sułkowski – dyrygent

16 maja – sobota, godz. 19 – kościół pw. św. Maksymiliana Kolbego w Grudziądzu (Strzemięcín)

Marcin Łęcki (Toruń) – organy

17 maja – niedziela, godz. 19 – bazylika katedralna w Toruniu

Julian Gembalski (Katowice) – organy

23 maja – sobota, godz. 18.30 – kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Toruniu (Kaszczorek)

Joachim Grubich (Kraków) – organy

24 maja – niedziela, godz. 17.45 – kościół pw.

Ducha Świętego w Toruniu

Joachim Grubich – organy

31 maja – niedziela, godz. 19 – kościół pw. Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny w Toruniu

Bogdan Narloch (Koszalin) – organy

6 czerwca – sobota, godz. 19 – bazylika katedralna w Toruniu

Karol Gołębiowski (Belgia – Bruksela) – organy

13 czerwca – sobota, godz. 19 – kościół pw. św.

Tomasza w Nowym Mieście Lubawskim

Koncert poświęcony bł. ks. Franciszkowi Rogaczewskiemu

Agnieszka Morisson – sopran

Wiesław Raczkowski – tenor

Krzysztof Czerwiński (Australia – Sydney) – organy

14 czerwca – niedziela, godz. 19 – kościół pw.

Wniebowzięcia NMP w Toruniu

Krzysztof Czerwiński – organy

21 czerwca – niedziela, godz. 12.15 – kościół pw.

Opatrzności Bożej w Toruniu (Rudak)

Agnieszka Morisson – sopran

Wiesław Raczkowski – tenor

Wojciech Sarba (Toruń) – organy

21 czerwca – niedziela, godz. 18.45 – kościół pw.

Matki Bożej Zwycięskiej w Toruniu

Adam Klarecki (Włocławek) – organy

26 czerwca – piątek, godz. 19 – kościół Wniebowzięcia NMP w Chełmnie

Dariusz Hajdukiewicz (Białystok) – organy

28 czerwca – niedziela, godz. 19 – bazylika katedralna w Toruniu

Dariusz Hajdukiewicz – organy

Dowody pamięci...

Dąbrowa Chełmińska

W kwietniu minęły 4 lata od śmierci Jana Pawła II. Mieszkańcy Dąbrowy Chełmińskiej spotkali się 2 kwietnia o godz. 17.30 w kościele filialnym, a parafianie Boluminka 3 kwietnia, o tej samej porze w kościele parafialnym, by wspólnie modlić się o rychłą beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II. Po nabożeństwie różańcowym odprawionym przez ks. proboszcza Tadeusza Myszk, wystąpiła młodzież z klas III c i I a z Zespołu Szkół im. Celiustyna Kamińskiego w Dąbrowie Chełmińskiej, z oddziału zamiejscowego z Wałdowa Królewskiego. Młodzież zaprezentowała montaż słowno-muzyczny nawiązujący do nauczania Jana Pawła II. Ogromne wrażenie na widzach wywarło odtworzone na ekranie wspomnienie z życia Papieża, utwory muzyczne w wykonaniu Edyty Geppert, zespołu „Golec Orchestra” itp. Organizacją tego dnia poświęconego Janowi Pawłowi II zajęły się Danuta Ciesińska i Iwona Małgorzata Młodecka. Bardzo podobały się występy młodych artystów ze szkoły z Władowa – Magdaleny Rosińskiej z wierszem „List” i wprowadzeniem Sary Michaś, oraz wiersz „Mamo, tato” Michała Wesołowskiego.

Publiczność zgromadzona w kościołach Dąbrowy Chełmińskiej i Boluminka spontanicznie zareagowała na grę małych aktorów – Martyny i Karoliny Chruściel w występie pt. „W Wadowicach”. Akcentem, o którym niewątpliwie należy wspomnieć były wiersze w wykonaniu Karoliny Niedzieli i Julii Kocieniewskiej. Na zakończenie w kościołach Boluminka i Dąbrowy Chełmińskiej rozbrzmiewały tony ulubionej przez Papieża „Barki”. Tak uczniowie szkoły z Wałdowa i parafianie Boluminka i Dąbrowy Chełmińskiej uczcili pamięć swego Duchowego Przewodnika. Uroczyste „Abba Ojciec” zakończyło rocznicowe uroczystości w obu kościołach.

Aleksander Fałczyk

Misterium Męki Pańskiej

Grębocin

W Grębocinie pod Toruniem na terenie parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Wielką Środę wieczorem miało miejsce Misterium Męki Pańskiej. W zamyśle organizatora przedsięwzięcia ks. Pawła Borowskiego, wikariusza parafii oraz studenta Wyższej Szkoły Kultury Społecznej i Medialnej, plenerowa inscenizacja miała zatrzeć dystans między „aktorami” a widzami, miała prowadzić do przeżycia Męki Chrystusa.

Plenerowe Misterium Męki Pańskiej odbyło się na wielkim placu, na którym zainscenizowano ważne miejsca Jerozolimy z czasów Jezusa. Poszczególne scenografie przedstawiały: Wieczernik, Ogród Oliwny, Pałac Piłata, Sanhedryn czy Golgotę. Misterium nie miało charakteru przedstawienia, tylko uczestnictwa w nim wszystkich przybyłych osób. Przed wejściem na plac można było otrzymać gałązkę palmy czy chustę. Inscenizacji towarzy-

szyła ekspresyjna muzyka oraz gra światła, co pomagało przeżyć wydarzenia, które wspominamy w Wielkim Tygodniu.

Misterium Męki Pańskiej w tym roku odbyło się po raz drugi. Ks. Paweł Borowski, wikariusz parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Grębocinie, od kilku lat w okresie Wielkiego Postu przygotowywał z młodzieżą inscenizacje na mniejszą skalę. W zeszłym roku na progu Wielkiego Postu zrodził się pomysł podjęcia większego przedsięwzięcia. – Inicjatywa wypłynęła od samych parafian, a ja podjąłem się tego zadania. W ten oto sposób po raz pierwszy odbyło się plenerowe Misterium Męki Pańskiej – mówi ks. Paweł Borowski. Z racji wielkiego zainteresowania przedstawieniem plac przykościelny okazał się zbyt mały, dlatego w tym roku Misterium zostało przeniesione na większy plac przy Muzeum Piśmiennictwa i Drukarni w Grębocinie.

Katarzyna Cegielska

W parafii pw. św. Teresy w Grębocinie wystawiono Misterium Męki Pańskiej

Ogólnopolskie kongregacje duszpasterstwa powołań odbywają się dwa razy w roku: w trzecim tygodniu października – na Jasnej Górze, a w okresie Wielkiego Postu – w różnych rejonach Polski, najczęściej w jednym z sanktuariów maryjnych. Kongregacje te organizowane są przez Krajową Radę Duszpasterstwa Powołań, której przewodniczy bp Wojciech Polak – delegat Episkopatu Polski oraz Episkopatów Europy ds. Powołań

Tegoroczna kongregacja duszpasterstwa powołań zgromadziła wiele sióstr zakonnych

Słowo Boże w duszpasterstwie p

stotnymi elementami każdej kongregacji jest Eucharystia, a także wspólna modlitwa (brewiarz, Droga Krzyżowa, Różaniec) w intencji powołań, referaty przygotowane przez specjalistów z zakresu teologii i nauk o człowieku, panele, praca w grupach, spotkania nieformalne. Kongregacje mają cztery główne cele: refleksja nad teologią i pedagogią powołań, prezentacja materiałów duszpasterskich oraz integracja osób i instytucji zaangażowanych w duszpasterstwo powołań.

Cel pierwszy to refleksja nad teologią powołań. Jej fundamentem jest prawda o Bogu, który powołuje, bo kocha, i który każdemu z ludzi proponuje niepowtarzalną drogę błogosławionego życia w świętości i wolności dzieci Bożych. Każda forma powołania to zaproszenie do naśladowania Syna Bożego i do kierowania się mądrością Jego Ducha Miłości. Tajemnica powołania ukryta jest w tajemnicy Boga a nie człowieka, a warunkiem odkrycia i realizacji otrzymanego powołania jest modlitwa i serdeczna przyjaźń z Bogiem, który nas rozumie, kocha i uczy kochać.

Cel drugi to pogłębione rozumienie pedagogii powołań, a zatem zasad pomagania dzieciom i młodzieży

w odkrywaniu i realizacji daru powołania. Kompetentny formator powołaniowy to ktoś, kto zna niezmiennie zasady Bożej pedagogii w odniesieniu do człowieka, a także zmieniające się uwarunkowania społeczne i kulturowe, w jakich żyje młode pokolenie. Pedagogia powołań dotyczy w szczególności sposobów pomagania dzieciom i młodzieży w dorastaniu do bogatego człowieczeństwa i do świętości, a także w dorastaniu do specyficznego powołania, niepowtarzalnego dla danej osoby. Podstawą pedagogii powołań jest wychowanie chrześcijańskie, czyli pomaganie wychowancom, by uczyli się myśleć, decydować, kochać i pracować na wzór Chrystusa. Warunkiem owocnej pedagogii powołań jest integracja z duszpasterstwem ogólnym oraz z duszpasterstwem rodzin i młodzieży.

Trzeci cel kongregacji to prezentacja materiałów z zakresu duszpasterstwa powołań, które przygotowuje Krajowa Rada Duszpasterstwa Powołań. Wśród tych materiałów szczególne znaczenie ma biuletyn zawierający materiały na Tydzień Modlitw o Powołania. Dla uczestników kongregacji przygotowywane są także zeszyty zawierające teksty referatów, dyskusji, nabożeństw i homilii z poprzednich kongregacji.

Uczestnicy kongregacji otrzymują ponadto kalendarium bieżących prac, wydarzeń i inicjatyw związanych z duszpasterstwem powołań.

Cel czwarty kongregacji to integracja osób i środowisk związanych z duszpasterstwem powołań. Integracja ta dokonuje się zwłaszcza poprzez wzajemne poznawanie się uczestników kongregacji, wymianę pomysłów i doświadczeń z zakresu duszpasterstwa powołań, a także poprzez promocję współpracy między osobami reprezentującymi diecezję, zgromadzenia zakonne i instytuty świeckie życia konsekrowanego. Udział w kongregacjach ułatwia ponadto nawiązywanie kontaktów z środowiskami reprezentowanymi przez zaproszonych referentów oraz innych gości.

Tegoroczna kongregacja odbyła się w dn. 20-22 marca w Centrum Formacji Duchowej u ojców salwatorianów w Krakowie. Tematem roboczym spotkania było Słowo Boże w duszpasterstwie powołań. Spotkanie przebiegało według ustalonych założeń statutowych Krajowej Rady Duszpasterstwa Powołań. Przewodniczył temu spotkaniu bp Wojciech Polak, jako odpowiedzialny z ramienia Konferencji Episkopatu Polski. W związku z rokiem poświęconym św. Pawłowi i posłudze Słowa,

pierwszy wykład zainaugurowała prof. Ewa Kusz – członkini Prezydium Światowej Konferencji Instytutów Świeckich. Temat jej wystąpienia to powołaniowy wymiar Słowa Bożego w czasie obrad XII Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów w Rzymie. W swoim referacie przedstawiała relację z synodu biskupów oraz inspirująco zarysowała formę głoszenia Słowa Bożego w diagramie relacyjnym: Kto? – Komu? – Jak? By wiedzieć kim się jest, trzeba mieć poczucie własnej tożsamości. Jeśli młody człowiek nie wie kim jest, nie umie się spotkać z Bogiem na drodze powołania.

Kolejnym prelegentem był ks. Marek Dziewiecki – Krajowy Duszpasterz Powołań, który przedstawił zarys najważniejszych inicjatyw duszpasterstwa powołań w Polsce w 10-lecie pracy KRDP.

Ks. prof. Waldemar Chrostowski nakreślił temat: Teologia powołania – wezwania i odpowiedzi – w Piśmie Świętym, przedstawiając Powołanie Abrahama, Mojżesza i Jonasza. Ukazał na przykładzie tych trzech wielkich postaci wiary ich wezwanie i odpowiedź na dar Bożego Powołania. Wykład Księdza Profesora został nagrodzony przez uczestników gromkimi oklaskami.

Przyjdź Królestwo Twoje

dokończenie ze str. I

ludzie nienarodzeni, chorzy, młodzi, nie mający za co utrzymać rodziny z powodu braku pracy. Rozważanie bp Andrzej Suski zakończył fragmentem z Dzienniczka s. Faustyny, w którym mówi ona: „Królu mój, o nic Cię nie proszę, chociaż wiem, że wszystko dać mi możesz. Proszę zostań Królem na wieki mojego serca. To mi wystarczy”.

Po homilii bp Andrzej Suski nałożył koronę na obraz Jezusa Miłosiernego, wypowiadając słowa modlitwy: „Błogosławiony jesteś Boże, Ojciec miłosierdzia, że dałeś nam swojego Syna, naszego Pana i Króla. On to dla naszego zbawienia dobrowolnie uniżył samego siebie aż do śmierci krzyżowej, jaśnieje wieczną chwałą i siedzi po Twojej prawicy, jako Król nad królami i Pan nad panami. Wejrzyj łaskawie na tych, którzy wieńcząc koroną wizerunek Jezusa Miłosiernego, wyznają, że jest On Królem Wszechświata i wzywają Jego Miłosierdzia oraz czekają przyjscia Jego Królestwa. Niech idą Jego śladami, niech Jemu ufają, niech służą Tobie, wypełniając przykazanie miłości, kształtując wyobraźnię miłosierdzia. Niech się wyrzekają samych

Kustosz, ks. prał. S. Majewski zaniósł koronę na grób Jana Pawła II

siebie i nie szczedzą swoich sił starając się o zbawienie braci. Niech przez pokorne i pełne miłości życie na ziemi zasłużą na wywyższenie w niebie, gdzie Ty wieńczysz koroną tych, którzy Tobie służą. Przez Chrystusa Pana i Króla Miłosierdzia, który żyje przez wszystkie wieki wieków. Amen”.

Korona, którą ukoronowano obraz Jezusa Miłosiernego, została poświęcona na Watykanie 22 października 2008 r. przez Papieża Benedykta XVI. Kustosz sanktuarium, ks. prał. Stanis-

ław Majewski zaniósł ją także na grób sługi Bożego Jana Pawła II. Autorem korony jest artysta plastyk Waldemar Burkiewicz.

Po Komunii św. odmówiono Koronkę do Bożego Miłosierdzia, Litanię do Jezusa Króla Miłosierdzia oraz Akt oddania Miłosierdziu Bożemu, po czym odbyła się procesja wokół sanktuarium. Na zakończenie Ksiądz Biskup udzielił zebrany Bożego Błogosławieństwa.

Ks. Dariusz Żurański

powołań

W ostatnim bloku wykładów pedagogii powołań znalazł się odczyt ks. Ireneusza Świątko z Włocławka, który ukazał metody posługiwania się Słowem Bożym w duszpasterskim powołaniu. Bardzo pozytywnym elementem wykładu było scharakteryzowanie praktycznego zastosowania różnych form i metod pracy ze Słowem Bożym, takich jak: krąg biblijny, skrutacje, echo Słowa podczas modlitwy Liturgii Godzin, echo Słowa podczas wystawienia Najświętszego Sakramentu, „Lectio divina”. Praca w grupach była dobrym doświadczeniem szukania nowych rozwiązań duszpasterskich, dzieleniem się doświadczeniami pracy, ale przede wszystkim okazją do tego, by zapoznać się z wielością różnych form życia i pracy w służbie Kościołowi.

Bloki tematyczne przeplatane były modlitwą, wspólnie przeżywaną Eucharystią, nabożeństwem Drogi Krzyżowej, modlitwą Liturgii Godzin, poranną medytacją Słowa Bożego i rozważaniami Różańca. Naszą pracę kończyliśmy Apelem Jasnogórskim, prosząc Pana przez Maryję o święte powołania do służby w Kościele.

Myślę, że dzięki mocy Słowa wszyscy uczestnicy tegorocznej kongregacji nabrali wiatru do pracy duszpasterskiej. □

NOWI WOLONTARIUSZE CARITAS W GRUDZIĄDZU

W dniu 19 kwietnia, w święto Miłosierdzia Bożego, w parafii pw. św. Józefa w Grudziądzu odbył się zjazd Szkolnych Kół Caritas rejonu grudziądzkiego. Uroczystej Mszy św. o godz. 15 przewodniczył dyrektor grudziądzkiego Caritas ks. kan. Marek Borzyszkowski. W słowie wstępnym podkreślił on zaangażowanie tak wielu uczniów w dzieło wolontariatu i niesienia pomocy najbardziej potrzebującym. Myśl tę kontynuował w homilii proboszcz parafii, ks. kan. Józef Lipski, który przypomniał dzieło i posługę miłosierdzia św. Siostry Faustyny Kowalskiej oraz sługi Bożego Jana Pawła II. Ukazał zgromadzonym wiernym znaczenie miłości miłosiernej w życiu każdego chrześcijanina. Na zjazd przybyły grupy dzieci i młodzieży z grudziądzkich szkół podstawowych i gimnazjów: SP nr 3, SP nr 11, SP nr 21, Gim. nr 1, Gim. nr 5, Gim. nr 6, Gim. nr 8, oraz ZSO nr 2. Oprawę liturgiczną Mszy św. przygotowali uczniowie ze Szkolnego Koła Caritas, działającego

przy ZSO nr 1 w Mniszku, prowadzonego przez katechetki: Bożenę Wojciechowską i Beatę Makowską. Msza św. zakończyła się uroczystym błogosławieństwem, po którym Ksiądz Dyrektor wraz z Księdzem Proboszczem wręczyli 100 nowym członkom legitymacje wolontariusza Caritas.

W spotkaniu uczestniczyły również opiekunki Szkolnych Kół Caritas: Monika Cichosz, Hanna Włodarczyk, Grażyna Wojtowicz, Aleksandra Małkiewicz, Halina Wolano-Nojman i Krystyna Michalska. Zjazd zakończył się wspólnotowym spotkaniem przy stole.

Marlena Naftyńska

Uczestnicy zjazdu SKCDSC

Rekolekcyjne pojednanie z Bogiem

Weronika Zasada

W dniach 6-8 kwietnia w ceglanych murach Gimnazjum nr 11 w Toruniu odbyły się rekolekcje wielkopostne pod hasłem „Ja jestem drogą, prawdą i życiem” (J 14, 6). Ich pomysłodawcą i koordynatorem był, tak jak w latach poprzednich, katecheta Piotr Biegalski. Inscenizacje scen biblijnych przygotowała z uczniami z kl. II b polonistka Agnieszka Rzymyszkiewicz. Prowadzącymi byli Weronika Zasada z III d i Piotr Ardanowski z III b.

Dyskusja po prezentacji multimedialnej

JEZUS MÓWI DO CIEBIE

4. Niedziela Wielkanocna

Jezus – Pasterz

I nie ma w żadnym innym (imieniu) zbawienia, gdyż nie dano ludziom pod niebem żadnego innego imienia, w którym moglibyśmy być zbawieni (Dz 4, 12)

Jaka tajemnica kryje się w imieniu JEZUS? Jaka moc wychodzi z tego imienia, skoro sam Zbawiciel mówi o nim: „A cokolwiek prosić będziecie w imię moje to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu. O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię (J 14, 13-14). Prawie wszystkie modlitwy, jakie zanoszą Kościół do Boga Ojca w Liturgii świętej kończą się: „przez Jezusa Chrystusa Pana naszego”. Dlaczego? Bo zasługa męki i śmierci Jezusa na Krzyżu jest tak wielka przed Bogiem, że wystarczy tylko wypowiedzieć z wiarą imię Jego Syna, a spełnia się to, o co prosimy, i to cokolwiek! My jednak mamy pieniądze, intelekt i własną dumę, dzięki którym codziennie chcemy sobie udowodnić, że aż tak nie potrzebujemy tego Imienia. Czyżby?! W dzisiejszej Ewangelii usłyszymy: „Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają” (J 10, 14). Jaka to ulga usłyszeć od Jezusa, że mnie zna! Zna całą ukrytą prawdę o mnie, co więcej, znając moje nędze i grzechy, oddaje za mnie życie, abym mógł żyć nadal. I tu ciśnie się na usta modlitwa św. Alfonsa Marii de Ligurio: „Kocham Cię, Jezu, ma miłości, więcej niż siebie samego, z całego serca żałuję, że Cię obrażał. Nie pozwól, bym się miał kiedykolwiek odłączyć od Ciebie. Spraw, bym zawsze Cię miłował, a dalej już rozporządzaj mną według swej woli. Przyjmuję wszystko, co Tobie się podoba”.

Jest to modlitwa owieczki, która podąża za Dobrym Pasterzem.

Ks. Roman Chyliński CSMA

Pierwszy dzień rozpoczął wywiad Agnieszki Kolasińskiej i Oli Ciżewskiej z kl. III b z o. Ireneuszem Byczkiewiczem, redemptorystą. Ojciec Ireneusz rozwinął myśl zawartą w słowach Jezusa przytoczonych w Ewangelii św. Jana. Odpowiedział też na pytania dotyczące m.in. jego decyzji o wstąpieniu do zakonu; przytoczył też parę anegdotek, które rozśmieszyły nas do łez. Następnie uczennice klasy II b przedstawiły biblijną scenkę dotyczącą chrześcijańskiego obowiązku niesienia krzyża, czyli symbolu naszych cierpień i codziennych niepowodzeń. Na koniec Asia Janeczko wraz z koleżankami z kl. I e zaśpiewała kilka pieśni religijnych, akompaniując na gitarze. Druga część rekolekcji odbyła się w kościele św. Jakuba Apostoła, gdzie naukę dla młodzieży (słuchaczami byli także uczniowie IV i X LO w Toruniu) wygłosił ks. dr hab. Jan Perszon, dziekan Wydziału Teologicznego UMK. Pierwszy dzień rekolekcji zakończyliśmy Drogą Krzyżową, którą poprowadził ks. Mariusz Zawacki.

Drugiego dnia czekało nas w szkole wiele atrakcji. Na początku odbył się konkurs wiedzy o słudze Bożym ks. Jerzym Popiełuszcze, przygotowany przez Szymona Borkowskiego i Rafała Mossakowskiego z kl. III a. Pięciu najlepszych uczestników nagrodzono następnego dnia, po Eucharystii

kończącej rekolekcje. Tymczasem Szymon zaśpiewał piosenkę „Do kołyski” zespołu „Dżem”, a uczennice kl. II b przedstawiły kolejną inscenizację, tym razem z elementami tanecznymi. Po prezentacji multimedialnej na temat przyjaźni i zaangażowania na rzecz potrzebujących, jej autorki, absolwentki naszego gimnazjum – Bogna i Kaja Rudzkie oraz Natalia Maśloch – przeprowadziły z uczniami dyskusję skłaniającą do refleksji. Czas między poszczególnymi wystąpieniami umilał śpiew uczennic z klas pierwszych i drugich. Tego dnia w kościele odbyło się nabożeństwo pokutne poprowadzone przez ks. Wojciecha Siemiątkowskiego, a później przystąpiliśmy do sakramentu pojednania.

Ostatniego dnia rekolekcji wysłuchaliśmy koncertu rocka chrześcijańskiego. Zagościł u nas zespół „Effatha”, składający się z absolwentów naszego gimnazjum – Szymona Ciżewskiego, Michała Wenderlicha i Patryka Wachowskiego. Zaśpiewała z nimi Agata Stodolna. Na zakończenie rekolekcji ks. Wojciech odprawił w kościele Mszę św.

Tegoroczne spotkania rekolekcyjne były udane, bo czas głębokiej refleksji urozmaicał uśmiech i chwile zabawy. Rekolekcje to wspinały sposób na mentalne przygotowanie do świąt Wielkanocy i pojednanie z Bogiem. □

O. Ireneusz rozśmieszył nas do łez

Pomagamy blisko Ciebie!

Dzięki wpływom z 1% Caritas Diecezji Toruńskiej pomogła blisko 30 000 osób:

- ▶ otaczając opieką 500 dzieci w świetlicach,
- ▶ wspierając rehabilitację 2 000 osób,
- ▶ pomagając w edukacji 150 uczniów i studentów,
- ▶ wydając 1000 wyprawek szkolnych i tysiące paczek świątecznych,
- ▶ przekazując potrzebującym 1,5 miliona kilogramów żywności,
- ▶ zabierając na wakacyjny wypoczynek 1 500 dzieci,
- ▶ organizując festyn z okazji Dnia Dziecka dla 15 000 maluchów

Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas Diecezji Toruńskiej

W celu umożliwienia świadczenia pomocy osobom z dysfunkcją umysłową, często pochodzących z rodzin patologicznych i ubogich, dnia 1 grudnia 1996 r. na mocy Dekretu wydanego przez biskupa diecezji toruńskiej Andrzeja Suskiego powołano Środowiskowy Dom Samopomocy jako jednostkę Caritas Diecezji Toruńskiej.

Środowiskowe Domy Samopomocy przeznaczone są dla osób, które z powodu choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego mają poważane trudności w zachowaniu swojej integracji społecznej, a szczególnie w pełnieniu ról życia codziennego, zwłaszcza wiążących się z kształtowaniem swoich stosunków z otoczeniem, ról pełnionych w procesie edukacji, podczas zatrudniania oraz w trosce o sprawy wiążące się z materialnymi podstawami egzystencji. Podopieczni objęci są stałą opieką lekarską i pielęgniarstwą. Prekursorami stworzenia takiej placówki byli dyrektorzy Toruńskiego Centrum Caritas im. Bł. Matki M. Karłowskiej i ówczesnego Wojewódzkiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Toruniu. Już w 1995 r. dyrektorzy dostrzegli ogromną potrzebę istnienia regionalnego ośrodka, którego celem będzie sprawowanie profesjonalnej opieki nad osobami po hospitalizacji psychiatrycznej. Powstanie Środowiskowego Domu Samopomocy Caritas Diecezji Toruńskiej pomaga wielu chorym. Dzienny pobyt i zorganizowane zajęcia oraz fachowa pomoc terapeutyczna wydłuża chorym okres remisji oraz odciąża rodziny od trudnej całodobowej opieki nad swoimi bliskimi.

Przez około 5 lat Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas w Toruniu i założony w 1998 r. Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas w Działdowie były jedynymi placówkami w regionie toruńskim zajmującymi się rehabilitacją i kontynuacją leczenia oraz opieką i pomocą powrotu do aktywnego życia w społeczeństwie osobom chorym.

MISJA ŚRODOWISKOWEGO DOMU SAMOPOMOCY CARITAS

Środowiskowe Domy Samopomocy Caritas są wyjątkowym miejscem, w którym opiekę znajdują osoby, skierowane przez Ośrodki Pomocy. W ciągu ośmiu lat istnienia z pomocy skorzystało prawie 100 osób.

Zadania i programy realizujemy poprzez organizowanie zajęć dostosowanych do możliwości i stanu zdrowia naszych podopiecznych, pragnąc, by umieściły się one w przestrzeni ich zainteresowań.

W celu aktywizacji toruńskich i regionalnych środowisk niepełnosprawnych, integracji poprzez zdrową współrywalizację, popularyzowanie i rozwijanie specyficznych form kultury fizycznej Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas od 2002 r. organizuje Dzień Sportu, Rekreacji, Integracji.

27 maja 2004 r. odbyła się majowa impreza Ratusz Życie – konkurs udzielania pierwszej pomocy, której głównym założeniem było udowodnienie, że osoby niepełnosprawne również mogą uratować czyjeś życie.

Ponadto jesteśmy organizatorami wystaw i aukcji prac naszych podopiecznych w zaprzyjaźnionych galeriach, świątecznych kiermaszy, majówek. Dzięki takim akcjom udaje nam się wyzwolić poczucie własnej wartości, zadowolenia i satysfakcji osób nie w pełni sprawnych.

W ramach programu wspierająco-rehabilitacyjnego w Środowiskowych Domach Samopomocy Caritas prowadzone są:

1. Terapia grupowa i psychoedukacja (trening edukacyjno-lekowy)
2. Terapia indywidualna i rewalidacja
3. Treningi umiejętności społecznych
4. Muzykoterapia
5. Zajęcia kulturalno-oświatowe
6. Relaksacja
7. Terapia zajęciowa:
 - a) Dział plastyczny
 - b) Dział krawiecki
 - c) Dział rękodzieła artystycznego
8. Rehabilitacja ruchowa

Bacznie obserwując naszych podopiecznych i ich potrzeby zauważamy niejednokrotnie, że dla niektórych głównym motywem uczestniczenia w zajęciach jest zaspokojenie potrzeby akceptacji poprzez stworzenie rodzinnej atmosfery. Zaufanie, pomoc w rozwiązywaniu indywidualnych problemów, często socjalno-bytowych, a także pokonanie bariery samotności, ciepła wigilijnego stołu to niektóre z form tworzących konieczną do właściwego funkcjonowania atmosferę. □

Caritas Diecezji Toruńskiej

KRS 0000225584

Bóg chce czynić wielkie rzeczy w nas i przez nas

Dziękujemy za błogosławieństwo Boże, którego doświadczamy przez naszych współmałżonków i dzieci. Z wdzięcznością myślimy o wszystkim, czego Bóg dokonał w naszym życiu przez Domowy Kościół. Przepraszamy Boga za upadki, chwile załamania, niewierność wobec Bożych przykazań, nieczytelne świadectwo o miłości Boga do człowieka: za błędy w wychowaniu dzieci, za niekonsekwencję w kroczeniu drogą formacji w Domowym Kościele. Wreszcie – prosimy o siły, aby owocnie współpracować z Bożą łaską wszędzie tam, dokąd Pan nas posyła. Wołamy o moc do tego, aby obudziło się w nas autentyczne, nieudawane pragnienie ewangelizacji, chęć „czynienia uczniów” z tych, którzy jeszcze nie znają Jezusa i nie wiedzą, że On daje odpowiedź na każde pytanie rodzące się w sercu człowieka – z takimi intencjami przed cudownym wizerunkiem Świętej Rodziny w sanktuarium św. Józefa w Kaliszu stanęła 4 kwietnia ponad 3, 5-tysięczna rzesza członków Domowego Kościoła, którzy przybyli tu ze wszystkich polskich diecezji. Diecezję toruńską reprezentowała przeszło 70-osobowa grupa członków wspólnoty z parą diecezjalną – Katarzyną i Jackiem Podolskimi.

Pielgrzymka rozpoczęła się od mocnego akcentu, jakim była niezwykle przejmująca konferencja moderatora krajowego DK ks. Andrzeja Wachowicza zatytułowana „Rodzina otwarta na działanie Ducha Świętego”. Przypomniał to, co zazwyczaj umyka naszej uwadze: że tuż przed złożeniem przysięgi małżeńskiej wzywamy pomocy Ducha Świętego, prosząc o łaskę wytrwania, wzajemną wierność, świętość życia małżeńskiego oraz o życie pełne świadectwa chrześcijaństwa. Dlaczego zatem później, przez całe lata, nie trwamy w tym wołaniu, dlaczego nie prosimy Ducha Świętego o dary koniecz-

ne, by przeżyć małżeństwo owocnie i szczęśliwie? Ks. Wachowicz wymienił trzy filary życia w Duchu Świętym: modlitwę, odczytywanie znaków czasu oraz świadectwo.

Modlitwa to kregosłup życia duchowego w wymiarze indywidualnym, małżeńskim i rodzinnym, gdyż jest bezwzględnie potrzebna do przyjęcia i utrzymania właściwej hierarchii wartości, takiej, w której na pierwszym miejscu jest postawiony Bóg i moja z Nim relacja, następnie moja żona lub mąż, nasze dzieci, a dopiero potem praca zawodowa, zaangażowanie społeczne, wreszcie zainteresowania, hobby.

Modlitwa powinna wyprzedzać podejmowanie ważnych decyzji życiowych – bo w ten sposób możemy uchronić się przed niejednym krokiem, którego potem moglibyśmy żałować. Ks. Wachowicz wiele uwagi poświęcił tak istotnej w Domowym Kościele codziennej modlitwie małżeńskiej i rodzinnej. – Codzienna wspólna modlitwa męża i żony jest aktem odnawiającym sakrament małżeństwa – podkreślił. – Pozwala ona stanąć we dwoje przed Bogiem – dawcą miłości, chroni tę miłość przed rutyną, ułatwia zmierzenie się ze wszystkim, co godzi w jedność małżeńską, niweluje w zarodku spory i nieporozumienia. Wspólna modlitwa rodziców i dzieci jest z kolei dla tych ostatnich najlepszą szkołą modlitwy. Nie da się nauczyć dzieci prawdziwej modlitwy, jeśli ojciec i matka nie modlą się z nimi. Pilnowanie, aby dziecko odmówiło pacierz to raczej karykatura prawdziwej modlitwy.

Ksiądz Andrzej podkreślił też ogromną rolę, jaką w tym względzie ma do odegrania ojciec: to on powinien przewodniczyć życiu modlitewnemu rodziny.

Słuchanie Ducha Świętego, postawa starannego odczytywania znaków czasu sprawia z kolei, że nie patrzymy już na nasze życie jako na serię pozbawionych sensu przypadków, lecz widzimy w nim Boże działanie i prowadzenie. Nawet jeśli nasze doświadczenia są trudne, w głębi serca czujemy pokój płynący z poczucia pewności, że w Bożych rękach jesteśmy bezpieczni. Człowiek, który stara się czytać znaki czasu, nie ogranicza działania Ducha Świętego swoimi własnymi planami, zamysłami czy grzechami. Słucha, rozpoznaje wolę Bożą i zgodnie z nią działa. A wtedy w jego sercu rodzi się pokój, radość, o wiele łatwiej przychodzi mu też zachować cierpliwość i opanowanie wobec przeciwności.

Guido Reni, „Józef trzymający na ręku Dzieciątka Jezus”

Z takiej postawy rodzi świadectwo – wszelkie działania, za pomocą których przyczyniamy się do budowy królestwa Bożego. W przypadku małżonków podstawowy wymiar ewangelizacji to troska o uświęcanie współmałżonka oraz o dojrzewanie żywej wiary w dzieciach. Dopiero później jest miejsce na działania na szerszym polu: w miejscu pracy, wśród sąsiadów, we wspólnocie. Człowiekowi otwartemu na Jego działanie, Duch Święty pokaże konkretne miejsce posługi. Ks. Wachowicz porównał skuteczną ewangelizację do szerzenia się epidemii. – Bóg naprawdę chce czynić wielkie rzeczy w naszym życiu: dla nas i przez nas – zakończył.

Po konferencji pielgrzymi wzięli udział w plenerowej Drodze Krzyżowej, której rozważania dotknęły w niezwykle głęboki sposób różnych aspektów życia rodzinnego i małżeńskiego. Czy nie osą-

dzasz pochopnie swojego męża, żony? Jakie krzyże nakładasz na jej/jego barki? Jak przedstawia się twoja uczciwość małżeńska? Czy jest coś, o czym nie możesz powiedzieć swojej żonie/mężowi? Gdzie po latach jest wasza miłość małżeńska? Może została już złożona do grobu? To tylko niektóre z pytań, które zostały poddane pod rozwagę uczestnikom pielgrzymki.

Po nabożeństwie nastąpiła przerwa na posiłek, przez wielu wykorzystana na spotkanie ze znajomymi i przyjaciółmi z innych diecezji, poznanymi wcześniej na rekolekcjach. Punktem kulminacyjnym pielgrzymki była Eucharystia, której przewodniczył ordynariusz kaliski bp Stanisław Napierała. Na zakończenie pielgrzymi dokonali aktu zawierzenia Domowego Kościoła opiece św. Józefa.

Tomasz Strużanowski

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (0-56) 622-35-30 w. 39
fax (0-56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (0-34) 369-43-26